

בתי המשפט

1

עת"מ 1028/07		בבית המשפט המחוזי בירושלים	
		<u>בשבתו כבית משפט לעניינים מינהליים</u>	
11/06/2008		כבוד השופט יהונתן עדיאל, סגן נשיא	לפני:

- בעניין: 1. _____ חרבתאווי
2. _____ מוסטפא
3. _____ מוסטפא
4. _____ מוסטפא
5. המוקד להגנת הפרט מיסודה של ד"ר לוטה-זלצברגר
ע"י ב"כ עו"ד יותם בן הלל ואחי
- העותרים

- נ ג ד -

1. שר הפנים
2. מנהל מינהל האוכלוסין
3. מנהל לשכת מינהל האוכלוסין בירושלים המזרחית
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים
- המשיבים

פסק דין

- עניינה של עתירה זו בבקשתה של עותרת 1 למתן מעמד של תושבות קבע לילדיה, העותרים 2-4.
- העותרת 1 (להלן: העותרת) היא תושבת קבע בישראל שנישאה לבעלה, שהוא אזרח ירדני, בשנת 1978. לאחר נישואיה עברה משפחת העותרת להתגורר בירדן ובסעודיה עד שנת 1995. לאחר מכן, בין השנים 1995-2000, התגוררה המשפחה באזור, ומאז שנת 2000 היא מתגוררת בישראל. בקשה לאיחוד משפחות שהגישה העותרת עבור בעלה משנת 1995 סורבה עקב העדר מרכז חיים בישראל משום שבאותה עת, לפי מידע שהיה בידי המשיב, משפחת העותרים התגוררה באזור. ביום 2.1.96 הודע לעותרת על פקיעת תושבותה עקב שהייתה הממושכת מחוץ לישראל, אך ביום 30.7.03 לאחר חזרתה לישראל הוחזר לה הרישיון לישיבת קבע בישראל.
- ביום 23.8.04 פנתה העותרת ובקשה ליתן מעמד בישראל לששת ילדיה. בתגובה לבקשה הודיע המשיב לעותרת שניתן להגיש בקשות אחמ"ש לגבי הילדים הקטינים אולם, לא ניתן להעניק מעמד בישראל לילדים הבוגרים, הם העותרים 2, 3 ו-4 אשר נולדו כולם מחוץ לישראל (בסעודיה).

4. ביום 17.1.05 הגישו העותרים בקשה חדשה לאיחוד משפחות עבור בעלה ועבור הילדים הקטינים. ביום 14.11.06 אושרה הבקשה עבור הבעל ועבור הילדים הקטינים. ביום 25.12.06 הגישה העותרת בקשת אחמ"ש גם עבור הילדים הבגירים, הם העותרים 2-4. ביום 1.3.07 החליטה ראש דסק מרכז במשרדו של המשיב כי אין מקום להביא את הבקשה לדיון בוועדה לעניינים הומניטאריים שכן "אין טעמים הומניטאריים לבקשתם המשפחה שהתה בזמן הולדת הילדים בחו"ל וכן כששבה שבה לשטחי הרש"פ. מעשי המשפחה נעשו מתוך בחירה ואינני מוצאת מקום כיום כאשר בגרו מרבית מילדיה להעניק לה מעמד".

5. העותרת הגישה ערר על ההחלטה, אך גם הערר נדחה (לאחר הגשת העתירה). בהחלטתה הדחייה נאמר כי לאחר שראש הדסק שבה ובחנה את הערר, לא נמצאו טעמים הומניטאריים המצדיקים מתן מעמד או העלאת הבקשה לוועדה הבינמשרדית מטעמים דומים לאלה בשלהם נדחתה הבקשה מלכתחילה. בהתייחס לטענות העותרים בדבר מצבם הרפואי של העותרת ובעלה נאמר בהחלטה, כי "טענתם לפיה יש להעניק למוזמנים מעמד מאחר והאם, האב והאח עלי, סובלים מבעיות בריאות כרוניות וזקוקים לאספקה שוטפת של תרופות, אינה נתמכה בשום מסמך. בנוסף זאת יוער, כי לא מן הנמנע שהמוזמנים יתמכו כספית במשפחתם גם מחו"ל".

6. לטענת העותרים בנסיבותיו של מקרה זה, כשמדובר במשפחה שחלקה, כולל הילדים הקטינים, בעלת מעמד בישראל, כשהעותרים חיים בישראל מזה למעלה מ- 10 שנים ואין להם כיום מדינה אחרת בה הם יכולים לחיות (על אף אזרחותם הירדנית), ומשהעותרת ובן זוגה אינם עובדים עקב מצבם הרפואי ונתמכים על ידי העותרים 2-4, מתקיימים טעמים הומניטאריים המצדיקים היעדרות לבקשה, ולמצער העברת הבקשה לדיון בפני הוועדה לעניינים הומניטאריים, כפי שהובטח לעותרת לטענתה.

7. משמדובר בילדים קטינים, המשיב נוהג ליתן לקטינים, שאחד מהוריהם הוא בעל מעמד קבע בישראל, מעמד בישראל כדי לאפשר לילדים לשהות ביחד עם הוריהם ובכך לשמור על שלמות התא המשפחתי. מדיניות זו אינה נוהגת אצל המשיב לגבי ילדים בוגרים, שלשיטתו מהווים תא משפחתי נפרד והפרדתם מהוריהם אינה מהווה בעיניו נימוק הומניטארי מספיק כדי ליתן מעמד בישראל. אף שמדיניות זו של המשיב עשויה לפגוע במשפחות להם ילדים בוגרים, בתי המשפט לא ראו להתערב במדיניות זו שהוכרה כנופלת במתחם שיקול הדעת הרחב הפתוח בפני המשיב לפי חוק הכניסה לישראל (ראה: בג"צ 3403/97 אנקין נ' משרד הפנים פ"ד נא(4) 522; בג"צ 1689/94 ג'ולי הררי ואח' נ' שר הפנים, פ"ד נא(1) 20).

8. חרף מדיניות זו המשיב מוכן, בהתקיים טעמים הומניטאריים חריגים לאפשר מתן מעמד בישראל במסגרת איחוד משפחות גם לבוגרים, אך זאת רק ב"מקרים חריגים מיוחדים" (עניין הררי הנ"ל). לצורך כך הקים המשיב ועדה בינמשרדית השוקלת מתן המלצה למנהל מינהל האוכלוסין למתן מעמד בישראל מטעמים הומניטאריים למי שאינם זכאים לקבל מעמד על פי הקריטריונים הרגילים. עם זאת, על פי נהלי המשיב ככלל בקשות כאלה מועברות לוועדה הבינמשרדית רק על פי המלצת ראש הדסק המתאים, ובמקרה הנוכחי ראש הדסק לא ראתה מקום להעביר את הבקשה לוועדה הבינמשרדית. לדעתי, אין להתערב בהחלטה זו של ראש הדסק. אמנם לא ניתן לומר, כפי שראש הדסק קבעה בהחלטתה הראשונה מיום 1.3.07, שבבקשה "אין טעמים הומניטאריים" כלשהם. מאידך, בהחלטה בערר הסבירה ראש הדסק כי מדובר בהעדר טעמים הומניטאריים המצדיקים העברת הבקשה לוועדה הבינמשרדית. אכן, אף שהבקשה נסמכת על טעמים הומניטאריים, נראה שטעמים אלה אופייניים לכל או למרבית המקרים בהם לא ניתן מעמד בישראל לילדים בוגרים, ומבחינה זו לא שוכנעתי שמדובר בטעמים מיוחדים וחריגים המחייבים העברת הבקשה לוועדה הבינמשרדית. אשר לטענות בדבר מצבם הרפואי של העותרת ובעלה, גם כאן לא מצאתי להתערב בשיקול דעתה של ראש הדסק אשר דחתה גם טעם זה, מה גם שככלל, מצב רפואי לקוי, עשוי לתמוך במתן מעמד לנסמך (שמצבו הרפואי לקוי) אשר מבקש להסתייע בסומך, שהוא בעל מעמד בישראל, ולא ההפך.

9. העתירה נדחת.

העותרים ישלמו למשיב שכ"ט עו"ד בסך 7,500 ₪.

**ניתן היום ח' בסיוון, תשס"ח (11 ביוני 2008) בהעדר הצדדים.
המזכירות תמציא לצדדים העתק פסק הדין.**

י' עדיאל, סגן נשיא